

de eerste:

In de periode van 26 november 2002 tot 5 juni 2008

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99, § 1-5.a), 146-1° en derde lid, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S., 8 juni 1999) de bij-art. 99, § 1 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning een grond gewoonlijk te gebruiken, aanleggen of inrichten voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerhande materialen, materieel of afval op het terrein, gelegen te
ten kadaster gekend onder
in eigendom toebehorende aan
gevestigd te

nl. door één grond te hebben gebruikt, aangelegd of ingericht voor de opslag van allerhande materialen, materieel en afvalstoffen, o.m. (inerte afvalstoffen (steenpuin), containers, allerhande bouwafval, breek- en zeefmachines, metaalafval, lege tanks, afvalbanden, houtafval, containers met glasafval, containers met asbestafval, afgedankte koelkasten en diepvriezers en containers met metaalafval;

met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen, ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreden, bij de uitoefening van hun beroep

B. de tweede

In de periode van 26 november 2002 tot 5 juni 2008.

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99, § 1-5 a), 146-3° en derde lid, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening d.d. 18 mei 1999 (B.S., 8 juni 1999) de bij-art. 99, § 1 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning een grond gewoonlijk te gebruiken, aanleggen of inrichten voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerhande materialen, materieel of afval.

terzake met betrekking tot het terrein zoals omschreven onder de telastlegging A.

nl. door als eigenaar toegestaan of aanvaard te hebben dat een grond wordt gebruikt, aangelegd of ingericht voor de opslag van allerhande materialen, materieel en afvalstoffen, o.m. inerte afvalstoffen (steenpuin), containers, allerhande bouwafval, breek- en zeefmachines,

metaalafval, lege tanks, afvalbanden, houtafval, containers met glasafval, containers met asbestafval, afgedankte koelkasten en diepvriezers en containers met metaalafval,

met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen, ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreden, bij de uitoefening van hun beroep

C. de eerste en de tweede

in de periode van 19 januari 2005 tot 5 juni 2008;

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 146-5° en derde lid, 147, 148, 154 tot en met 157 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S., 8 juni 1999) handelingen, werken of wijzigingen te hebben voortgezet in strijd met het bevel tot staking, de bekrachtigingsbeslissing of, in voorkomend geval, de beschikking in kortgeding,

terzake met betrekking tot het terrein zoals omschreven onder de telastlegging A,

hiervolgende handelingen, werken, of wijzigingen te hebben voortgezet in strijd met het bevel tot staking van 19 januari 2005 en de bekrachtigingsbeslissing van 25 januari 2005,

namelijk een grond gewoonlijk te hebben gebruikt, aangelegd of ingericht voor de opslag van allerhande materialen, materieel en afvalstoffen, o.m. inerte afvalstoffen (steenpuin), containers, allerhande bouwafval, breek- en zeefmachines, metaalafval, lege tanks, afvalbanden, houtafval, containers met glasafval, containers met asbestafval, afgedankte koelkasten en diepvriezers en containers met metaalafval;

met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen, ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreden, bij de uitoefening van hun beroep

A. de eerste en de tweede

in de periode van 28 november 2002 tot 5 juni 2008

Bij inbreuk op artikel 4, § 1 van het Decreet van de Vlaamse Raad van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (Milieuvergunningsdecreet) en artikel 5, § 1 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het

Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning (viarem. 1), strafbaar gesteld door artikel 39, § 1.1° en § 2 van het decreet, spijts het verbod, zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een als hinderlijk ingedeelde inrichting die behoort tot de eerste of de tweede klasse te hebben geëxploiteerd, ter zake een inrichting die volgens de lijst van als hinderlijk beschouwde inrichtingen tot vaststelling, overeenkomstig het bedoelde in artikel 3 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, bij welke van de drie klassen van inrichtingen zij worden ingedeeld, naargelang van de graad waarin zij geacht worden belastend te zijn voor de mens en het leefmilieu, is ingedeeld in de eerste klasse, nl. een sorteerplaats voor afvalstoffen o.m. bestaande uit:

Rubriek 2.2.1.c), 2°: inrichting voor de opslag en sortering van niet-gevaarlijke afvalstoffen, bestaande uit papier en karton, hout, textiel, kunststoffen, metaal, glas, rubber, bouw- en sloopafval, met een opslagcapaciteit van meer dan 100 ton (klasse 1);

Rubriek 2.2.1.e), 2°: inrichting voor de opslag en sortering van gevaarlijke afvalstoffen met een opslagcapaciteit van meer dan 1 ton voor asbestafval bestaande uit asbestcement of andere asbesthoudende bouwmaterialen waarin asbest in gebonden vorm aanwezig is (klasse 1);

Rubriek 2.2.2.a), 2°: inrichting voor de opslag en mechanische behandeling van inerte afvalstoffen (onbewerkt puin en gebroken en gezeefd puin), met een opslagcapaciteit van meer dan 1.000 m³ (klasse 1);

Rubriek 16.9.a), 1°: inrichting voor de bovengrondse opslag of overslag van aardgas met een opslagcapaciteit tot en met 1.000 m³ (klasse 3);

Rubriek 30.1.b): inrichting voor het mechanisch behandelen van minerale producten (breek- en zeefinstallatie) met een geïnstalleerde drijfkracht van meer dan 10 kW tot en met 200 kW (klasse 2);

de eerste en de tweede

in de periode van 26 november 2002 tot 5 juni 2008;

Bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 20, 54, 56, 58 en 59 van het Decreet van 2 juli 1981 (B.S., 25 juli 1981) betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, zoals gewijzigd door het Decreet d.d. 20 april 1994 (B.S., 29 april 1994), nagelaten te hebben bedrijfsafvalstoffen te verwijderen of nuttig toe te passen op de wijze zoals bepaald in artikel 20 van het Decreet van 2 juli 1981, nl. een grote hoeveelheid inerte afvalstoffen (steenpuin), alledaags bouwafval, metaalafval, lege tanks, afvalbanden, houtafval, containers met glasafval, containers met asbestafval, afgedankte koelkasten en diepvriezers en containers met metaalafval.

F. de eerste en de tweede

meermaals in de periode van 26 november 2002 tot 5 juni 2008.

Bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 13, § 1, 15 tot 32, 54, 56, 58 en 59 van het Decreet van 2 juli 1981 (B.S., 25 juli 1981) betreffende de

voorkoming en het beheer van afvalstoffen, zoals gewijzigd door het Decreet van 20 april 1994 (B.S., 29 april 1994), onverminderd de toepassing van andere bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten als de natuurlijke persoon of rechtspersoon die afvalstoffen beheert, nagelaten te hebben alle maatregelen te nemen die redelijkerwijs van hem kunnen worden gevraagd om gevaar voor de gezondheid van de mens of voor het leefmilieu, meer bepaald risico voor water, lucht, bodem, fauna en flora, geluids- of stankhinder, schade aan natuur- en landschapsschoon te voorkomen of zoveel mogelijk te beperken, nl. door de opslag in open lucht, op een niet-verharde bodem en zonder afdekzeld of inkuiping van een grote hoeveelheid inerte afvalstoffen (steenpuin), allerlei bouwafval, metaalafval, lege tanks, afvalbanden, houtafval, containers met glasafval, containers met asbestafval, afgedankte koelkasten en diepvriezers en containers met metaalafval.

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk van 10 november 2010, 12^e kamer, werd op tegenspraak ten aanzien van en bij verstek ten aanzien van als volgt beslist:

"De rechtbank verbeterf en vult de dagvaarding aan als volgt:

verdacht van:

Te

Als dader, mededader om het misdrijf te hebben uitgevoerd of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks te hebben medegewerkt, of om door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend; dat het misdrijf zonder zijn bijstand niet kon worden gepleegd; of om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kulperijen of arglistigheden, het misdrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt:

A. de eerste,

In de periode van 26 november 2002 tot 5 juni 2008

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99, § 1-5 a), 146-1° en derde lid, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S., 8 juni 1999) de bij art. 99, § 1. bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd; voortgezet of in stand gehouden; door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning een grond gewoonlijk te gebruiken, aanleggen of inrichten voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerlei materialen, materieel of afval op het terrein, gelegen te

ten kadaster gekend onder

in eigenaam toebehorende aan

gevestigd te

nl. door een grond te hebben gebruikt, aangelegd of ingericht voor de opslag van allerlei materialen, materieel en afvalstoffen, o.m. inerte afvalstoffen (steenpuin), containers, allerlei bouwafval, breek- en zeefmachines, metaalafval, lege tanks, afvalbanden, houtafval, containers met glasafval, containers met asbestafval, afgedankte koelkasten en diepvriezers en containers met metaalafval;

vanaf 1 september 2009 inbreuk uitmakende van artikel 4.2.1.5) a), strafbaar gesteld door artikel 6.1.1 1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, gecoördineerd bij besluit van de Vlaamse regering op 15 mei 2009, de bij artikelen 4.2.1. en 4.2.15 bepaalde handelingen, hetzij onder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, nl. een grond gewoonlijk te hebben gebruikt, aangelegd of ingericht voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, of van allerlei materialen, materieel of afval,

met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen, ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreden, bij de uitoefening van hun beroep

thans opgenomen in artikel 6.1.1., lid 2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, gecoördineerd bij besluit van de Vlaamse Regering op 15 mei 2009.

B. de tweede

In de periode van 26 november 2002 tot 5 juni 2009;

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99, § 1-5 a), 146-3° en derde lid, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S., 8 juni 1999) de bij art 99, § 1 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning een grond gewoonlijk te gebruiken, aanleggen of inrichten voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerlei materialen, materieel of afval

Terzake met betrekking tot het terrein zoals omschreven onder de teastlegging A,

nl. door als eigenaar toegestaan of aanvaard te hebben dat een grond wordt gebruikt, aangelegd of ingericht voor de opslag van allerlei materialen, materieel en afvalstoffen, o.m. inerte afvalstoffen (steenpuin), containers, allerlei bouwafval, breek- en zeefmachines, metaalafval, lege tanks, afvalbanden, houtafval, containers met

glasafval, containers met asbestafval, afgedankte koelkasten en diepvriezers en containers met metaalafval vanaf 1 september 2009 inbreuk uitmakende van artikel 4.2.1.5) a), strafbaar gesteld door artikel 6.1.1, 3° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, gecoördineerd bij besluit van de Vlaamse regering op 15 mei 2009, als eigenaar te hebben toegestaan of aanvaard dat één van de onder 1° en 2° vermelde strafbare feiten worden gepleegd, voortgezet of in stand gehouden nl. een grond gewoonlijk te hebben gebruikt, aangelegd of ingericht voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, of van allerlei materialen, materieel of afval,

met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkevelen, te koop of te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen, ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreden, bij de uitoefening van hun beroep,

thans opgenomen in artikel 6.1.1, lid 2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, gecoördineerd bij besluit van de Vlaamse Regering op 15 mei 2009

C. de eerste en de tweede

In de periode van 19 januari 2005 tot 5 juni 2008;

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 146-5° en derde lid, 147, 148, 154 tot en met 157 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S., 8 juni 1999) handelingen, werken of wijzigingen te hebben voortgezet in strijd met het bevel tot staking, de bekrachtigingsbeslissing of, in voorkomend geval, de beschikking in kortgeding;

terzake met betrekking tot het terrein zoals omschreven onder de telastlegging A;

hiernavolgende handelingen, werken, of wijzigingen te hebben voortgezet in strijd met het bevel tot staking van 19 januari 2005 en de bekrachtigingsbeslissing van 25 januari 2005,

namelijk een grond gewoonlijk te hebben gebruikt, aangelegd of ingericht voor de opslag van allerhande materialen, materieel en afvalstoffen, o.m. inertia afvalstoffen (steenpuin), containers, allerhande bouwafval, breek- en zeefmachines, metaalafval, lege tanks, afvalbanden, houtafval, containers met glasafval, containers met asbestafval, afgedankte koelkasten en diepvriezers en containers met metaalafval;

vanaf 1 september 2009 inbreuk uitmakende van artikel 6.1.1, 5° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, gecoördineerd bij besluit van de Vlaamse regering op 15 mei 2009, de handelingen te hebben

voortgezet in strijd met het bevel tot staking, de bekrachtigingsbeslissing of, in voorkomend geval, de beschikking in kortgeding;

met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen, ontwerpen en/of opstellen, of personen die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreden, bij de uitoefening van hun beroep,

thans opgenomen in artikel 6.1.1., lid 2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, gecoördineerd bij besluit van de Vlaamse Regering op 15 mei 2009;

D: de eerste en de tweede

in de periode van 26 november 2002 tot 5 juni 2008

Bij inbreuk op artikel 4, § 1 van het Decreet van de Vlaamse Raad van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (Milieuvergunningsdecreet) en artikel 5, § 1 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning (Vlaam. 1), strafbaar gesteld door artikel 39, § 1.1° en § 2 van het decreet, spijs het verbod, zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een als hinderlijk ingedeelde inrichting die behoort tot de eerste of de tweede klasse te hebben geëxploiteerd, ter zake een inrichting die volgens de lijst van als hinderlijk beschouwde inrichtingen tot vaststelling, overeenkomstig het bedoelde in artikel 3 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, bij welke van de drie klassen van inrichtingen zij worden ingedeeld, naargelang van de graad waarin zij geacht worden belastend te zijn voor de mens en het leefmilieu, is ingedeeld in de eerste klasse, nl. een sorteerplaats voor afvalstoffen o.m. bestaende uit:

Rubriek 2.2.1.c), 2°: inrichting voor de opslag en sortering van niet gevaarlijke afvalstoffen, bestaende uit papier en karton, hout, textiel, kunststoffen, metaal, glas, rubber, bouw- en slooafval, met een opslagcapaciteit van meer dan 100 ton (klasse 1);

Rubriek 2.2.1.e), 2°: inrichting voor de opslag en sortering van gevaarlijke afvalstoffen met een opslagcapaciteit van meer dan 1 ton voor asbestafval bestaende uit asbestcement of andere asbesthoudende bouwmaterialen waarin asbest in gebonden vorm aanwezig is (klasse 1);

Rubriek 2.2.2.a), 2°: inrichting voor de opslag en mechanische behandeling van inerte afvalstoffen (onbewerkt puin en gebroken en gezeefd puin), met een opslagcapaciteit van meer dan 1.000 m³ (klasse 1);

Rubriek 16.9.a), 1°: inrichting voor de bovengrondse opslag of overslag van aardgas met een opslagcapaciteit tot en met 1.000 m³ (klasse 3);

Rubriek 30:1.b): Inrichting voor het mechanisch behandelen van minerale producten (breek- en zeefinstallatie) met een geïnstalleerde drijfkracht van meer dan 10 kW tot en met 200 kW (klasse 2);

vanaf 1 mei 2009 strafbaar gesteld door artikel 16.6.1., § 1 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid; ingevoegd bij decreet van 21 december 2007 tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel XVI "Toezicht, handhaving en veiligheidsmaatregelen" opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid een schending te hebben gepleegd van de door titel XVI gehandhaafde regelgeving van het hoger vernoemde decreet van 5 april 1995, ingevoegd bij het hoger vernoemd decreet van 21 december 2007;

E. de eerste en de tweede

in de periode van 26 november 2002 tot 5 juni 2008

bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 20, 54, 56, 58 en 59 van het Decreet van 2 juli 1981 (B.S., 25 juli 1981) betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, zoals gewijzigd door het Decreet van 20 april 1994 (B.S., 29 april 1994), nagelaten te hebben bedrijfsafvalstoffen te verwijderen of nuttig toe te passen op de wijze zoals bepaald in artikel 20 van het Decreet van 2 juli 1981, nl. een grote hoeveelheid inerte afvalstoffen (steenpuin), allerhande bouwafval, metaalafval, lege tanks, afvalbanden, houtafval, containers met glasafval, containers met asbestafval, afgedankte koelkasten en diepvriezers en containers met metaalafval

vanaf 1 mei 2009 strafbaar gesteld door artikel 16.6.3., § 1 al 1 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, ingevoegd bij decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel XVI "Toezicht, handhaving en veiligheidsmaatregelen" opzettelijk in strijd met de wettelijke voorschriften of in strijd met een vergunning, afvalstoffen te hebben achtergelaten, te hebben beheerd of te hebben overgebracht.

F. de eerste en de tweede

meermaals in de periode van 26 november 2002 tot 5 juni 2008

bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 13, § 1, 15 tot 32, 54, 56, 58 en 59 van het Decreet van 2 juli 1981 (B.S., 25 juli 1981) betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, zoals gewijzigd door het Decreet dd. 20 april 1994 (B.S., 29 april 1994), onverminderd de toepassing van andere bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten als de natuurlijke persoon of rechtspersoon die afvalstoffen beheert, nagelaten te hebben alle maatregelen te nemen die redelijkerwijs van hem kunnen worden gevraagd om gevaar voor de gezondheid van de mens of voor het leefmilieu, meer bepaald risico voor water, lucht, bodem, fauna en flora, geluids- of stankhinder schade aan natuur- en landschapschoon te voorkomen of zoveel mogelijk te

beperken, nl. door de opslag in open lucht, op een niet-verharde bodem en zonder afdekzeil of inkuiping van een grote hoeveelheid inerte afvalstoffen (steenpuil), allerhande bouwafval, metaalafval, lege tanks, afvalbanden, houtafval, containers met glasafval, containers met asbestafval, afgedankte koelkasten en diepvriezers en containers met metaalafval;

vanaf 1 mei 2009 strafbaar gesteld door artikel 16.6.1., § 1 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, ingevoegd bij decreet van 21 december 2007 tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel XVI "Toezicht, handhaving en veiligheidsmaatregelen" opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid een schending te hebben gepleegd van de door titel XVI gehandhaefde regelgeving van het hoger vernoemde decreet van 5 april 1995, ingevoegd bij het hoger vernoemd decreet van 21 december 2007;

Wat betreft de eerste beklagde

Waar het mandaat van beklagde als afgevaardigde bestuurder van tweede beklagde bij een bijzondere algemene vergadering op 10 oktober 2005 beëindigd werd, dient de strafbare periode in zijnen hoofde van de tenlasteleggingen A, C, D, E en F als volgt te worden verbeterd:

- voor de tenlasteleggingen A, D, E en F:
"in de periode van 26 november 2002 tot op 10 oktober 2005" in plaats van tot 5 juni 2008;
- voor de tenlastelegging C:
"in de periode van 19 januari 2005 tot op 10 oktober 2005" in plaats van tot 5 juni 2008.

op strafrechtelijk gebied:

1. Verleent ontslag van rechtsvervolging in hoofde van voor de tenlasteleggingen A, C, D, E en F.

Laat de helft der dagvaardingskosten, alsook de kosten arrest Hof Beroep Gent van 20 september 2005 ten laste van de Staat.

2. Verleent ontslag van rechtsvervolging in hoofde van voor de tenlasteleggingen C, D, E en F.

3. Verklaart de tenlastelegging B bewezen in hoofde van

Veroordeelt voor de tenlastelegging B - na toepassing van artikel 85 SWB - tot een geldboete van € 700,- effectief - te verhogen met 45 opdecimen, hetzij € 3850.

Veroordeelt tot de helft der dagvaardingskosten alsook tot de kosten hypotheekbewaarder begroot voor haar op € 150,91 met de overweging dat geen afzonderlijke kosten verbonden zijn aan de tenlasteleggingen C, D, E en F waarvoor ontslag van rechtsvervolgning werd verleend.

Verwijst tot het betalen van een som van € 25 ingevolge artikel 91 K.B. 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken

Verplicht eenmaal een bijdrage van € 25 te verhogen met 45 opdecimen, hetzij € 137,50 te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen.

Wat de herstellvordering betreft.

Op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur.

1. Verklaart de herstellvordering zoals gericht tegen ongegrond.

2. Beveelt over te gaan tot het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, gelegen te ter kadaster gekend onder hetgeen impliceert:

- het verwijderen van alle gestapelde containers, afval, voertuigen en alle andere materiaal van het terrein,

- het afgraven van alle gestort materiaal in het agrarisch gebied herstel van het maïsveld, saneren van de grond en het terrein waar geschikt maken voor zijn initiële functie, zijnde landbouw,

- alle gesloopte, uitgebroken, afgegraven, gestorte en geplaatste materiaal dient van het terrein te worden verwijderd naar een daartoe geschikte en erkende stortplaats,

en dit binnen een termijn van acht maanden vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde zal zijn gegaan.

Voor het geval dat de plaats niet binnen de gestelde termijn in de oorspronkelijke toestand hersteld heeft, beveelt dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur ambtshalve in de uitvoering ervan kan voorzien overeenkomstig artikel 6:1.46 V.G.R.O.

Zegt voor recht dat, op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, gehouden zal zijn tot het betalen aan het Vlaams Gewest van een dwangsom van € 800 per dag vertraging in de tenuitvoerlegging van de herstelmaatregel en dit vanaf de dag volgend op het verstrijken van de termijn van acht maanden."

Tegen dit vonnis werd door het openbaar ministerie hoger beroep ingesteld op 24 november 2010 tegen beide beklaagden.

Bij verstekarrest van dit hof, zelfde kamer, werd op 7 december 2012 als volgt beslist:

"verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend met eenparige stemmen:

wijzigt het bestreden vonnis als volgt:

nummert de telastleggingen zoals vermeld in het bestreden vonnis,

verbetert de telastleggingen A en B zoals hiervoor vermeld in de randnummers 3.3.1. en 3.3.2;

wat betreft de eerste beklaagde

oitslaat van rechtsvervolgning voor de feiten van de telastlegging A;

oitslaat van rechtsvervolgning voor de feiten van de telastleggingen C en D in zover deze betrekking hebben op de periode van 11 oktober 2005 tot 5 juni 2008;

veroordeelt voor de bewezen feiten van de telastleggingen C en D, voor de periode van 19 januari 2005 tot en met 10 oktober 2005, E en F samen tot een geldboete van € 6.000, verhoogd met 45 opdecimes tot € 27.500, of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden,

wat betreft de tweede beklaagde:

oitslaat van rechtsvervolgning voor de feiten van de telastlegging B in zover deze betrekking hebben op de containers, metaalafval, lege tanks, afvalbanden, houtafval, containers met glasafval, containers met asbestafval, afgedankte koelkasten en diepvriezers en containers met metaalafval en dit voor de periode van 26 november 2002 tot en met 18 januari 2005,

veroordeelt voor de bewezen feiten van de telastleggingen B, met uitzondering van het hiervoor vermeldde, C, D, E en F samen tot een geldboete van € 7.500, verhoogd met 45 opdecimes tot € 41.250,

beweist aan elke beklaagde over te gaan tot het herstel van de plaats te neder in de oorspronkelijke dagvaarding vermeld; in de oorspronkelijke toestand binnen een termijn van twaalf maanden vanaf de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde zal treden, het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand omvattend:

- het verwijderen van alle inerte afvalstoffen (steenpuin), containers, allerlei bouwafval, breek- en zeefmachines, metaalafval, lege tanks, afvalbenden, houtafval, containers met glasafval, containers met asbestafval, afgedankte koelkasten en diepvriezers en containers met metaalafval,
- het afgraven van alle gestort materiaal in het agrarisch gebied herstel van het maaiveld, saneren van de grond en het terrein weer geschikt maken voor zijn initiële functie, zijnde landbouw,
- het legaal verwijderen van alle gesloopte, uitgebroken, afgegraven, gestorte en geplaatste materiaal,

beveelt dat voor het geval dat de plaats niet in de oorspronkelijke toestand wordt hersteld binnen voormelde termijn de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en/of het college van burgemeester en schepenen van van ambtswege in de uitvoering ervan kunnen voorzien, in overeenstemming met wat is bepaald in art. 6.1.46 VCRO,

zegt voor recht dat op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur door elke veroordeelde een dwangsom zal worden verbeurd van € 2.500, per dag vertraging in de nakoming van dit bevel, te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn van twaalf maanden vanaf de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde zal treden,

veroordeelt de eerste en de tweede beklagde ieder tot betaling van een bijdrage tot financiering van het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionale Redders van telkens € 25, te vermeerderen met 50 opdecimas tot € 150,

veroordeelt de eerste en de tweede beklagde ieder tot betaling van een vergoeding voor vaste kosten van € 50;

veroordeelt de eerste en de tweede beklagde hoofdelijk tot de kosten in beide aanleggen gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, begroot op € 177,79 in eerste aanleg en begroot op € 197,82 in beroep, vaststellend dat al deze kosten ondeelbaar werden veroorzaakt door de bewezen misdrijven die aan de beide beklagden gemeen zijn,

houdt de burgerlijke belangen ambtshalve aan."

* * *

1. Tegen dit verstekarrest werd door de eerste beklagde bij gerechtsdeurwaarders-exploot verzet aangetekend, betekend op 10 januari 2013 aan de procureur-generaal bij het hof van beroep te Gent en en op 11 januari 2013 aan de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur.

2. Het hof hoorde op de openbare terechtzitting van 31 januari 2013 in het Nederlands:

- de eerste beklagde in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester advocaat te

- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van
substituut-procureur-generaal,

- de eiser tot herstel vertegenwoordigd door meester
voor meester beiden advocaat te

De was niet vertegenwoordigd.

3.1 Het verstekarrest werd op 27 december 2012 bij
gerechtsdeurwaardersexploot betekend aan de opposant.

Het op 10 en 11 januari 2013 bij gerechtsdeurwaardersexploot
betekende verzet is tijdig en regelmatig naar de vorm.

3.2 Het verzet is bij gebrek aan belang niet ontvankelijk voor zover
gericht tegen de beslissingen in het arrest bij verstek waarbij de
opposant werd ontslagen van rechtsvervolging voor de feiten van de
telastlegging A en voor de feiten van de telastleggingen C en D in zover
deze betrekking hebben op de periode van 11 oktober 2005 tot 5 juni
2008.

3.3 Het verzet is evenmin ontvankelijk voor zover dit is gericht tegen de
tweede beklagde nu er bij het verstekarrest geen
veroordelingen werden uitgesproken te last van de opposant in het
voordeel van de

3.4 Het verzet is voor het overige ontvankelijk.

3.5 Ingevolge het, in de mate zoals hiervoor vermeld, ontvankelijk
verzet wordt het arrest bij verstek voor niet bestaande gehouden in
zover het de opposant op strafgebied tot een straf veroordeelde voor de
bewezen feiten van de telastleggingen C en D, voor de periode van 10
januari 2005 tot en met 10 oktober 2005; E en F, tot de betaling van de
bijdrage aan het slachtofferfonds en de administratieve vergoeding, tot
de kosten en tot het herstel van de plaats en een dwangsom en de
burgerlijke belangen, wat de opposant betreft, ambtshalve werden
aangehouden.

4. Het hoger beroep van het openbaar ministerie tegen de opposant is
tijdig en regelmatig naar de vorm en is ontvankelijk.

5. Op de rechtszitting van het hof van 31 januari 2013 vroegen de
opposant en zijn raadsman een uitstel opdat de raadsman het dossier
grondig zou kunnen voorbereiden.

Er zijn evenwel geen redenen om op dit verzoek in te gaan.

De opposant werd in eerste aanleg eerst vertegenwoordigd door
meester het kantoor te Die raadsman
meldde al op 19 juni 2008 zijn tussenkomst voor de opposant. Die
raadsman trad op voor de opposant op de rechtszittingen voor de
eerste rechter op 8 september 2008, 28 januari 2009 en 27 mei 2009
(waarbij moet worden opgemerkt dat de raadsman voorafgaand aan die
laatste rechtszitting per fax liet weten dat hij wegens verblijf in het

buitenland niet aanwezig kon zijn en de zaak prijikbaar zonder vertegenwoordiging van de opposant op zijn schriftelijke vraag tegensprekkelijk werd uitgesteld).

Op 27 mei 2009 werd de zaak uitgesteld naar de rechtszitting van 7 oktober 2009. Op 6 oktober 2009 liet meester [naam] advocaat met kantoor te [naam] bij fax gericht aan de griffie van de correctionele rechtbank te Kortrijk en aan de voorzitter van de 12de kamer van die correctionele rechtbank weten dat de opposant hem "in extremis" had geraadpleegd.

De opposant werd vanaf 7 oktober 2009 vertegenwoordigd door meester [naam]. Die legde op de rechtszitting van 10 maart 2010, datum waarnaar de zaak op 7 oktober 2009 werd uitgesteld om het openbaar ministerie toe te laten de belastingen aan te passen aan de inmiddels gewijzigde stedenbouwreglementering, een feitelijk en juridisch gestaafde uitgebreide conclusie en talrijke stukken neer.

Teneinde het openbaar ministerie toe te laten op die conclusie te antwoorden, werd de zaak uitgesteld naar de rechtszitting van 10 mei 2010. Op die rechtszitting legde meester [naam] opnieuw een uitgebreide (synthese)conclusie neer. De zaak werd op die datum in beraad genomen.

Het bestreden vonnis dateert van 10 november 2010.

Ingevolge het hoger beroep van het openbaar ministerie op 24 november 2010 werd de opposant op 10 juli 2012 aan zijn woonplaats te [naam] regelmatig gedagvaard om te verschijnen op de rechtszitting van dit hof op 19 oktober 2012. De opposant bevestigde op de rechtszitting van het hof dat hij daar toen woonde en er nog steeds woont. Overeenkomstig artikel 38, § 1 Ger.W. werd een afschrift van deze dagvaarding tot verschijnen in beroep onder gesloten omslag achtergelaten aan de woonplaats en werd de opposant door de gerechtsdeurwaarder bij aangetekende brief in kennis gesteld van de betekening van de akte. Nu uit het dossier blijkt dat de aangetekende brief door de post tot op vandaag niet werd teruggezonden, moet worden besloten dat deze aangetekende brief werd afgehaald.

De louter bewering van de opposant dat hij geen kennis had van de dagvaarding in beroep volstaat in elk geval niet om de regelmatigheid van de betekening ervan te ontcrachten. Het verstek van de opposant is wel degelijk anders dan hij voorhoudt, aan zijn toedoen te wijten.

De opposant nam op 27 december 2012 kennis van het verstekarrest. Hij had vanaf die datum de mogelijkheid zijn verdediging op verzet adequaat te organiseren. Zoals blijkt uit het faxbericht van de huidige raadsman van de opposant nam de opposant pas op 29 januari 2013 contact op met deze nieuwe raadsman, hoewel de opposant al minstens op 10 januari 2013 wist of diende te weten dat de zaak op verzet op de rechtszitting van het hof van 31 januari 2013 was gesteld.

Het is dus aan de opposant te wijten dat zijn raadsman het dossier niet zou hebben kunnen instuderen. De opposant toont niet aan dat hij niet

in de mogelijkheid was vroeger een raadsman contacteren.

Mede gelet op het aan het toedoen van de opposant te wijten zijnde verstek is het voor het hof duidelijk dat de uiterst laattijdige aanstelling van een, voor de tweede maal in de procedure ten gronde telkens erg kort voor de behandeling van de zaak, nieuwe raadsman, ter zake twee dagen voor de behandeling van het verzet, louter is gebeurd om de behandeling van de zaak op verzet uit te doen stellen. De bescherming van de rechten van verdediging, wat de mogelijkheid impliceert om het verweer over te laten aan een zelf gekozen advocaat, mag er, mede gelet op de vereiste van de behandeling binnen een redelijke termijn van de belangen van andere partijen die bij de strafprocedure inzake zijn en die zich verzet hebben tegen een uitstel, niet toe leiden dat de opposant het processchema zonder redelijke verantwoording eigenzinnig kan sturen en het hof voor voldoende feiten kan stellen.

Bovendien blijkt uit de conclusies die door de tweede raadsman voor de eerste rechter zijn neergelegd en de conclusie die namens de opposant op de rechtszitting van het hof van 31 januari 2013 door zijn derde raadsman is neergelegd dat de opposant en zijn raadslieden voldoende met kennis van zaken het verweer konden en kunnen voeren, zowel wat de strafdordering als de herstellvordering betreft.

Een eventuele beslissing door het hof in huidig arrest om de behandeling van de zaak voor de herstellvordering naar een latere datum uit te stellen teneinde de actuele toestand ter plaatse te laten nagaan staat dit alles niet in de weg.

Het recht op een eerlijk proces en de rechten van verdediging van de opposant zijn door het gevraagde uitstel van de zaak te weigeren geenszins in het gedrang gebracht.

6.1 De opposant is van mening dat de ten laste gelegde feiten verjaard zijn.

Hij stelt in de conclusie voor het hof dat het vertrekpunt van de verjaring eind de jaren 1990, begin de jaren 2000 en uiterlijk 26 november 2002 is, dit is de datum waarop het proces-verbaal van de lokale politiezone werd opgesteld. De opposant verwijst voor het vertrekpunt van de verjaring inzonderheid naar de volgende motivering van de herstellvordering: "Overwegende dat de oorsprong van de hoger beschreven wederrechtelijke werken activiteiten zich situeren rond de eeuwwisseling".

De opposant stelt dat de elser tot herstel en het openbaar ministerie het misdrijf als een "gewoontemisdrijf" trachten te laten kwalificeren, wegens de principiële niet langer strafbaarheid van het instandhoudingsmisdrijf in een gebied dat niet als ruimtelijk kwetsbaar is aangeduid, zoals *in casu* aangezien het terrein waarop de vervolging betrekking heeft, door de vernietiging van het door de Raad van State (opnieuw) is gelegen in agrarisch gebied volgens het Gewestplan

Volgens de opposant is het gewoonlijk gebruiken van een grond voor

de opslag van allerlei materialen, materieel en afval een aftopend en niet een voortdurend misdrijf en wordt het gewoonlijk gebruiken van een grond door de eerste daad van het gebruik voltrokken. Hij voert aan dat alhoewel het gewoonlijk gebruiken een zekere continuïteit veronderstelt de wijziging van het voorgaande naar het gewoonlijk gebruiken zich op één bepaald ogenblik voordoet. Het permanent dan wel gewoonlijk gebruiken maakt volgens de opposant geen constitutief deel uit van het misdrijf van uitvoering van de wijziging in gebruik en is het verder blijven gebruiken de toestand die volgt op het misdrijf.

6.2 In de mate het voormelde verweer van de opposant betrekking heeft op de feiten van de telastlegging A, dient en mag het hof zich over die feiten en hun kwalificatie niet meer uit (te) spreken, nu de opposant bij het verstekarrest werd ontslagen van rechtsvervolging voor de feiten van de telastlegging A.

In de mate het verweer ook betrekking heeft op de telastlegging C, nl. het voortzetten in strijd met het bevel tot staking van 19 januari 2005 en de bekrachtigingsbeslissing van 25 januari 2005, van het verder gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van de grond voor de opslag van allerhande materialen, materieel en afvalstoffen, dit enkel wat betreft de periode van 19 januari 2005 tot en met 10 oktober 2005 ingevolge het gedeeltelijk ontslag van rechtsvervolging voor de telastlegging C bij het verstekarrest, merkt het hof op dat de vervolging van de opposant ook nog betrekking heeft op de feiten van de telastleggingen D, voor de periode van 19 januari 2005 tot en met 10 oktober 2005, E en F.

Aldus situeren de nog te beoordelen feiten zich voor de opposant in de tijd in de periode van 26 november 2002 tot 5 juni 2008. Voor zover bewezen werden ze gepleegd met eenzelfde misdadig opzet en leveren zij een voortgezet misdrijf op, waarbij de verjaring pas begint te lopen op de dag waarop het laatste feit werd gepleegd, nl. 4 juni 2008. Al de nog te last gelegde feiten betreffen een wanbedrijf met een verjaringstermijn van vijf jaar. De feiten zijn elk onderling niet geschieden door een langere termijn dan de verjaringstermijn. De strafvordering is nog niet vervallen door verjaring.

7.1 Terrecht nummerde de eerste rechter de nog te beoordelen telastleggingen zoals vermeld in het bestreden vonnis.

7.2 Ten onrechte verbeterde de eerste rechter die telastleggingen door vermelding van de strafbaarstelling van de feiten ingevolge de op het ogenblik van de uitspraak gewijzigde decretale regelgevingen.

Te last gelegde feiten moeten immers omschreven worden volgens de strafwet die gold op het ogenblik dat de misdrijven gepleegd werden. Wel moet de strafrechter die vaststelt dat sedert de datum van de feiten en de beoordeling ervan de strafwet gewijzigd werd nagaan of de feitelijke gedragingen op het moment van de beoordeling nog steeds strafbaar zijn gesteld. Dit nazicht maakt echter geen deel uit van de correcte misdrijfomschrijving die de strafrechter aan de feiten moet geven.

Het hof behoudt aldus de telastleggingen C, D, E en F zoals geformuleerd in de aanhangigmakende dagvaarding, en zoals genummerd in het bestreden vonnis.

8.1 De feiten van de telastlegging C maken vanaf 1 september 2009 een inbreuk uit op artikel 4:2.1.5°, a) van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, gecoördineerd bij besluit van de Vlaamse Regering op 15 mei 2009 (afgekort als VCRO); en zijn vanaf dan strafbaar gesteld door artikel 6:1.1., eerste lid, 5° en tweede lid VCRO.

8.2 Wat betreft de telastlegging D merkt het hof op wat volgt.

Bij artikel 34 van het decreet van 21 december 2007 tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel XVI "Toezicht, handhaving en veiligheidsmaatregelen" werd artikel 39, § 1 van het Milieuvergunningsdecreet (hierna genoemd: MVD) gewijzigd. Het nieuwe art. 39 MVD bepaalt: "Met betrekking tot dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten gebeuren het onderzoek, de vaststellingen en de sanctionering van de milieu-inbreuken en milieu misdrijven volgens de regels bepaald in titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake het milieubeleid". Deze bepaling is in werking getreden op 1 mei 2009.

Sinds 1 mei 2009 zijn de onder de telastlegging D te last gelegde feiten strafbaar gesteld door art. 16.6.1., § 1 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (hierna genoemd: DABM), zoals gewijzigd door artikel 9 van het decreet van 21 december 2007, dat stelt: "Elke opzettelijke of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid gepleegde schending van de door deze titel gehandhaafde regelgeving is strafbaar met een gevangenisstraf van een maand tot twee jaar en met een geldboete van € 100 tot € 250.000 of met een van die straffen."

8.3 Wat betreft de telastlegging E merkt het hof op wat volgt.

De feiten van de telastlegging E waren vanaf 1 mei 2009 strafbaar door artikel 16.6.3, § 1, lid 1 DABM, dat luidt: "Wie opzettelijk, in strijd met de wettelijke voorschriften, of in strijd met een vergunning, afvalstoffen achterlaat, beheert of overbrengt, wordt gestraft met een gevangenisstraf van een maand tot vijf jaar en met een geldboete van € 100 tot € 500.000 of met een van die straffen."

Zij vormen sinds 1 juni 2012 inbreuken op artikel 25, § 1 van het decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen (hierna genoemd: Materialendecreet), die op grond van artikel 69 van het Materialendecreet nog steeds strafbaar zijn gesteld door artikel 16.6.3, § 1, lid 1 DABM.

8.4 Wat betreft de telastlegging F merkt het hof op wat volgt.

De feiten van de telastlegging F waren vanaf 1 mei 2009 strafbaar door artikel 16.6.3, § 1, lid 1 DABM.

Zij vormen sinds 1 juni 2012 inbreuken op artikel 12, § 3 van het Materialendecreet, die op grond van artikel 69 van het Materialendecreet nog steeds strafbaar zijn gesteld door artikel 16.6.3, § 1, lid 1 DABM.

9. Uit het strafdossier blijken in essentie en chronologisch tot op het ogenblik van het opstellen van het bevel tot dagvaarding op 5 juni 2008 de volgende feitelijke gegevens.

9.1. Op 22 april 2002 stelde de politie van de zone het proces-verbaal op waarin een overzicht werd gegeven van de dossiers inzake inbreuken op de stedenbouwreglementering op het terrein te gelegen te ten kadaster gekend onder die in vooronderzoek waren te last van de en beiden gevestigd te Het perceel is gelegen in agrarisch gebied volgens het gewestplan en in landelijk- en open-ruimte-gebied met agrarisch karakter volgens het

De in het PV vermelde dossiers werden niet gevoegd bij het strafdossier, noch een kopie ervan. Wel werd een schets met een overzicht van de bouwwerken gevoegd.

Uit het PV en de schets blijkt dat de dossiers betrekking hadden op:

- het bouwen van een loods, die werd vergund mits het bekomen van een milieuvergunning,
- het bouwen van burelen na het slopen van een schuur, die werden vergund mits het bekomen van een milieuvergunning,
- het bouwen van een stockageloods, die ook werd vergund mits het bekomen van een milieuvergunning, doch die niet zou zijn gebouwd volgens plan,
- de regularisatie van de loods, die werd geweigerd,
- het onvergund bouwen van een loods voor stockage,
- de regularisatie voor een afsluiting, een verharding en de bestemmingswijziging van de loods, die werd geweigerd,
- en de uitbreiding van de hal 2, die werd geweigerd.

Pas op 9 mei 2005 werd de opposant verhoord over de bouwbreuken. Hij verklaarde: "Ik ben gedelegeerd bestuurder van de gevestigd te Tevens was ik de gedelegeerd bestuurder van de die in failliet gegaan is in 2002 waarvan uitprint in Belgisch Staatsblad hierbij. Ik neem kennis van het dossier hier voorliggend. Omtrent de bouwbreuken hier opgesomd moet ik verklaren dat praktisch alles opgeruimd en in oorspronkelijke staat hersteld werd. Tevens werd ook de loods, die in de tijd ook als werkruimte gebruikt werd, nu als stockageruimte ingericht. Dit werd ook al meerdere malen vastgesteld door mensen van stedenbouw (sic). De geluidsmuur werd eveneens verwijderd. Als er indertijd enige nalatigheid geweest is binnen het bedrijf dan is het enkel en alleen over onduidelijkheid aangaande het BPA voor deze site. Men heeft ons altijd de indruk gelaten dat we in een uitbreidingszone/industriegebied lagen, doch door het verwerpen van

het BPA bevinden we ons terug in een lanabouwzone. Dit is aanleiding geweest tot heel die problematiek. (2003). Nu is alles geregeld en wachten we verder het BPA af."

9.2. Op 26 november 2002 stelde de politie van de zone het proces-verbaal op waarin werd vastgesteld dat op het terrein hopen puin lagen die op meer dan 1000 m³ werd geschat, dat er een breekinstallatie was geïnstalleerd, en dat door middel van graafkranen materialen werden verladen in vrachtwagens. Voor die inrichting was geen milieuvergunning noch een bouwvergunning.

De foto's gevoegd bij het PV tonen de aanwezigheid van de breekmachine, van een kraan, van hopen steenpuin en van een oplegger.

De opposant werd niet in een navolgend PV aan dat dossier verhoord.

9.3.1. Op 19 januari 2005 stelde de wettelijk stedenbouwkundig inspecteur (hierna afgekort als: van de afdeling vergezeld van in het proces-verbaal vast dat werken en handelingen wettelijk waren uitgevoerd en in stand werden gehouden op het voormeld terrein aan de nl. het oprichten van constructies, containers en machines, het aanleggen van verhardingen en het strijdig gebruik van gebouwen en terreinen, zonder stedenbouwkundige vergunningen of in strijd met de afgeleverde vergunningen.

Dit dossier was bij de procureur des Konings te Kortrijk gekend als het dossier met nummer KO.66B.97.27/05.

De onvergunde werken betroffen volgens het proces-verbaal het stapelen van allerlei materialen, plaatsen van containers, het storten van bouwafval en inerte materialen, het oprichten van een zeefmachine, het aanleggen van een verharding, deels uit beton en deels uit steenslag, het bouwen in een beek en het oprichten van een L-vormige loods met een breedte van 26,20 m en een diepte van 18,15 m.

De werken in strijd met een afgeleverde vergunning betroffen het gebruik van een loods, niet louter voor stockage, in strijd met de op 15 februari 1999 verleende bouwvergunning.

De GSI's hadden op 19 januari 2005 telefonisch contact met de opposant, aan wie werd meegedeeld dat de wettelijke werken en het strijdig gebruik dienden gestaakt te worden. vermeldde in het proces-verbaal van vaststellingen dat de opposant akte nam van de beslissing en verklaarde ze te zullen respecteren. De mondelinge beslissing werd op 25 januari 2005 schriftelijk bekrachtigd.

9.3.2. Op 2 december 2005 stelde GSI vast dat de breekinstallatie niet meer actief was en "het achterste deel van het terrein" deels was opgekuist. Er was wel nog steeds enig, niet in het

proces-verbaal nader gespecificeerd; materiaal opgestapeld in die zone en er waren nog kleine ophopingen aanwezig.

GSI vermeldde verder in het proces-verbaal: "Ik stel voor dat uw onderzoek een aanvang neemt omdat alle andere inbreuken op het terrein nog steeds aanwezig zijn, ondanks het feit dat overtreder hierover ook enkele toezeggingen had gedaan. Eerstdeags leidt mijn bestuur een vordering in bij uw diensten."

De procureur des Konings te Kortrijk vroeg bij kantschrift aan GSI op 4 mei 2006 naar de stand van het dossier en wees er ook op dat er nog steeds geen "aangepaste" herstellvordering was van zijn diensten.

Het hof stelt vast dat in het dossier geen herstellvordering is die dateert van voor 4 mei 2006.

9.3.3 Bij kantschrift van 19 november 2007 gaf de procureur des Konings te Kortrijk in het dossier KO.66B.97.27/05 verschillende opdrachten aan de politie van de zone uit te voeren in samenwerking met de GSI.

Deze opdrachten strekten ertoe:

- na te gaan welke reeds geverbaliseerde stedenbouwkundige inbreuken al dan niet al waren geregulariseerd,
- na te gaan of er nieuwe stedenbouwkundige inbreuken waren,
- na te gaan wie eigenaar was van het perceel en sinds wanneer en of deze toestemming gaven,
- verder onderzoek te voeren met betrekking tot de inbreuken als volgt omschreven: "stapelen van allerlei materialen, plaatsen van containers en storten van bouwafval en inerte materialen; oprichten zeeifmachine' zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning. Waar bevinden zich deze materialen (+ aanduiden op situatieschets en foto's van de toestand ter plaatse)? Sinds wanneer bevinden zij zich aldaar? Welke (rechts)perso(n)en (zijn) hiervoor strafrechtelijk verantwoordelijk (+ verhoor van verantwoordelijken)?",
- na te gaan of de activiteiten milieuvergunningplichtig waren en of er een milieuvergunning was.

De politie van de zone nam, in samenwerking met de "Dienst Stedenbouw en Milieudienst", op 21 januari 2008 in de fabriekshallen en op het terrein foto's van de toestand, stelde vast dat er geen milieuvergunning was en slechts een deel van de gebouwen stedenbouwkundig vergund was. Het bedrijf stond te koop, het fabriekspand stond gedeeltelijk leeg, en de werkplaats was reeds geruime tijd verlaten. De eigenaar bleek volgens de verbalisanten te zijn.

9.4 GSI stelde op 1 februari 2008 in het proces-verbaal vast dat een aantal werken en handelingen wederrechtelijk op het terrein werden uitgevoerd en in stand gehouden.

Hij stelde vast dat:

- een asfaltverharding werd aangelegd in agrarisch gebied volgens het gewestplan; links van het hoofdgebouw, gezien van op de straat; een deel van de gracht werd daarvoor opgehoogd en dichtgebouwd, de verharding werd gebruikt voor het stapelen van materialen en als parkeerterrein;
- aan de achterzijde van het hoofdvolume ontvingend een L-vormige loods werd opgericht met maximum afmetingen van 18,15 m x 26,20 m;
- achter deze loods een betonverharding werd aangebracht (± 100 m x ± 40 m); deze betonverharding was eveneens gelegen in agrarisch gebied en werd gebruikt voor het stallen van kantoor- en afvalcontainers. Op het terrein werd o.a. asbestafval gevonden. Achter deze betonverharding bevond zich, eveneens gelegen in agrarisch gebied een niet-verhard terrein dat gebruikt werd als stortplaats voor o.a. steenafval, vervuilde aarde en allerlei inert materiaal. Het totale achterliggende terrein dat gebruikt werd als stortplaats en voor het stallen van materiaal met ± 102 m x 106 m;
- ten opzichte van het opgelegde stakingsbevel van 19 januari 2005 verder afvalmateriaal aangevoerd was.

De GSI stelde de doorbreking van het stakingsbevel vast en er werd ter plaatse een nieuwe staking van werken en strijdig gebruik schriftelijk vastgesteld en op het terrein aangebracht. Op 7 februari 2008 werd die beslissing bekrachtigd.

De opposant werd over deze vaststellingen niet verhoord.

10. De opposant was in de periode van 28 november 2002 tot 10 oktober 2005 gedelegeerd bestuurder van de oorspronkelijke tweede bekleegde. Het is niet aangetoond dat hij daarna nog zeggenschap had in de

Het maatschappelijk doel van de betreft volgens artikel 3
van de statuten:

"De oprichting, de promotie, en de valorisatie van een patrimonium van eigen onroerende goederen. De vennootschap mag onder meer onroerende goederen verwerven, bouwen, verbouwen, in huur geven of nemen, verkopen, omvormen en verkavelen.

Aankoop en verkoop van bureelgerief, meubilair en alle verhuur ervan. Op algemene wijze mag zij alle commerciële, industriële, financiële, roerende en onroerende verrichtingen uitvoeren, welke rechtstreeks of onrechtstreeks verband houden met haar doel, of die van aard zouden zijn er de verwezenlijking van te bevorderen of uit te breiden."

De was en is, bij afwezigheid van gegevens die tot een
ander besluit moeten leiden, nog steeds eigenares van het terrein.

11.1 Op de terechtzitting van de correctionele rechtbank van Kortrijk van 8 september 2008 werd het openbaar ministerie verzocht om tot het verhoor van de opposant over te doen gaan.

11.2 Op 14 november 2008 werd de opposant verhoord.

Hij zei dat hij zich niet verantwoordelijk achtte voor de zaken gepleegd na 2005.

Hij verklaarde dat hij in de periode van 2002 tot eind 2005 wist van de problematiek van de bouwovertreedingen. Hij zei dat hij meermalen bij op bezoek ging om een oplossing te vinden voor de ontstane problematiek die ingevolge de verwerping door de Raad van State van het "bijzonder plan van Aanleg regio was ontstaan, aangezien de betreffende terreinen, die in dat plan ingekleurd waren als zijnde uitbreidingsgebied industriezone, van "dag op dag" terug landbouwzone werden.

Met betrekking tot het aanleggen, inrichten en het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, materieel of afval verklaarde hij dat dit gebeurde door de huurders van de terreinen en de gebouwen, namelijk die daar opslag en verwerking van bouwafval deed en die in de staat en bouwwereld actief was.

Hij zei dat er een vorm van 'gedoogbeleid' door de dienst stedenbouw was; in de zin dat hij ervoor moest zorgen dat er geen uitbreiding meer kwam van de reeds bestaande toestand en dat maximaal gepoogd werd de activiteiten af te bouwen en te minimaliseren. Hij verklaarde dat de terreinen en gebouwen volledig leegstonden, de eigendom volledig te koop stond en er contacten waren met kandidaat kopers, en dat het terrein zou worden hersteld in de oorspronkelijke toestand.

Hij wees er tenslotte op dat er geen herstellordering was geweest.

12. Bij de conclusie van de GSI te Brugge, neergelegd op de rechtszitting van de eerste rechter van 7 oktober 2009, werd de herstellordering gevoegd.

Deze strekt tot herstel in de oorspronkelijke staat, wat volgens de herstellordering impliceert:

- Het uitbreken van de niet-vergunde parking links en achter het hoofdvolume, gezien van op de straatzijde. Dit is gelegen in agrarisch gebied cfr Gewestplan,
  - Het herstel van de gracht in de oorspronkelijke toestand. Dit vooral wat betreft het profiel.
  - Het slopen van de L-vormige constructie gelegen in agrarisch gebied cfr
  - Het uitbreken en verwijderen van alle aangebrachte verhardingen gelegen in het agrarische gebied.
  - Het verwijderen van alle gestapelde containers, afval, voertuigen en alle andere materiaal van het terrein.
  - Het afgraven van alle gestort materiaal in het agrarische gebied.
- herstel van het maaiveld, saneren van de grond en het terrein weer geschikt maken voor zijn initiale functie, zijnde landbouw.
- Alle gesloopte, uitgebroken, afgegraven, gestorte en geplaatste materiaal dient van het terrein verwijderd te worden naar een daartoe geschikte en erkende (stort)plaats.
  - Het terrein dient onderzocht te worden op bodemvervuiling. Indien deze vastgesteld wordt, dient het vervuilde gedeelte afgegraven te

worden tot op zuivere grond en terug opgevoerd met zuivere teelaarde. Het natuurlijke maaiveld dient te worden hersteld in zijn oorspronkelijke vorm.

- Overeenkomstig artikel 149 §1 ervoer 151 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening wordt de staking van het strijdig gebruik voorgesteld. Dit impliceert het staken van het gebruik van het terrein als stort- en opslagplaats.

De Hoge Raad van het Herstelbeleid verleende op 21 april 2008 eensluidend advies voor de gevorderde herstelmaatregelen, met de beperking dat de Hoge Raad er op wees dat het beoogde bodemonderzoek en de eventuele sanering van het terrein geen steun vond in de wetgeving inzake de ruimtelijke ordening en derhalve niet als onderdeel van de herstelmaatregel konden worden opgelegd.

13. Bij de conclusie neergelegd namens de opposant op de rechtszitting van de eerste rechter van 10 maart 2010 werden onder meer drie huurovereenkomsten gevoegd, namelijk:

- een huurovereenkomst van 1 januari 2002 tussen de en de voor de verhuur van een steelplaats van ongeveer 1 842 m² zoals aangeduid op het plan bij het contract gevoegd;
- een huurovereenkomst van 1 mei 2002 tussen en voor de verhuur van een steelplaats van ongeveer 50 m² zoals aangeduid op het plan bij het contract gevoegd; dit plan werd echter niet bij de conclusie gevoegd;
- een huurovereenkomst van 1 januari 2002 tussen en voor de verhuur van een burelruimte – magazijnruimte en hangaar van ongeveer 3 000 m² zoals aangeduid op het plan bij het contract gevoegd.

14.1 Wat betreft de stedenbouwkundige inbreuk (telastlegging C).

14.1.1. Uit de omschrijving van de feitelijke gedragingen in de telastlegging C en het ontslag van rechtsvervolging van de opposant bij het verstekarrest staat vast dat deze wat de opposant betreft nog betrekking hebben op het als (mede)dader in strijd met het bevel tot staken van 19 januari 2005 en de bekrachtigingsbeslissing van 25 januari 2005 gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten te hebben voortgezet in de periode van 19 januari 2005 tot en met 10 oktober 2005, nl. het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van het terrein hiervoor nader gepreciseerd, eigendom van de voor de opslag van allerhande materialen, materieel en afvalstoffen, o.m. inerte afvalstoffen (steenpuin), containers, allerhande bouwafval, breek- en zeefmachines, metaalafval, lege tanks, afvalbanden, houtafval, containers met glasafval, containers met asbestafval, afgedankte koelkasten en diepvriezers en containers met metaalafval.

De vervolgdde stedenbouwkundige inbreuken betreffen dus duidelijk niet de onvergunde en niet-geregulariseerde bouwwerken vermeld in het proces-verbaal en het verder onderzoek dat daarop betrekking heeft. De verklaring van de opposant van 9 mei 2005 moet geacht worden betrekking te hebben op die dossiers, aangezien deze is opgenomen in een navolgend PV bij het dossier

14.1.2 Ongeacht of de hiervoor in randnummer 13 vermelde huurovereenkomsten al dan niet fictief zijn, zoals de eiser tot herstel meent, is het zo dat, gelet op aanduiding van de verhuurde delen op het terrein in de huurcontracten met en deze klaarblijkelijk geen betrekking hebben op de delen van het terrein waarop de in de telastlegging C vermelde opslag van de in die telastlegging vermelde zaken plaatsvond, zodat verder onderzoek desbetreffend niet nodig is.

Verder blijkt dat de huurovereenkomst met sloeg op de verhuur van een stelplaats met een oppervlakte van ongeveer 1942m², zoals aangeduid op het plan gevoegd bij de huurovereenkomst; dit is duidelijk niet het ganse terrein waarop de vervolging betrekking heeft. Ook op het achter de bedoelde stelplaats, niet aan verhuurde, terrein werd de opslag van afval en de aanwezigheid van onder meer een breekmachine vastgesteld. Ook desbetreffend is verder onderzoek naar de huurovereenkomst niet nodig.

Het hof merkt op dat dit alles ook geldt voor de telastleggingen D, E en F.

14.1.3 Volledigheidshalve merkt het hof op dat het ontslag van de opposant in het verstekarrest voor de telastlegging A niet mee brengt dat de opposant moet worden ontslagen van rechtsvervolging voor de nog te beoordelen feiten van de telastlegging C.

In het verstekarrest oordeelde het hof dat, gelet op het feit dat de opposant in de dagvaarding niet werd vervolgd voor de telastlegging B met de waarvan hij gedelegeerd bestuurder was, en die betrekking had op het als eigenaar toestaan dat de grond gewoonlijk werd gebruikt, aangelegd of ingericht voor de opslag van allerlei materialen, materieel en afvalstoffen, maar enkel werd vervolgd voor de feiten van de telastlegging A en niet werd bewezen dat de opposant zelf het terrein gewoonlijk gebruikte, aanlegde of inrichtte voor de opslag van de in de dagvaarding vermelde materialen of op een van de wijzen van artikel 66 Sw. zijn medewerking daaraan verleende, moest worden ontslagen van rechtsvervolging.

Aangezien de opposant in de telastlegging C wel met de s vervolgd, heeft de vervolging van de opposant in die telastlegging ook betrekking op het in zijn hoedanigheid van gedelegeerd bestuurder van de in strijd met het bevel tot staking de handelingen van als eigenaar te hebben toegestaan of te hebben aanvaard dat één van de onder artikel 99 Stedenbouwdecreet 1999 bedoelde strafbare feiten werden gepleegd, te hebben voorgezet, nl. het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van het terrein eigendom van de voor de opslag van allerlei materialen, materieel en afvalstoffen, o.m. inerte afvalstoffen (steenpuin), containers, allerlei bouwafval, breek- en zeefmachines, metaalafval, lege tanks, afvalbanden, houtafval, containers met glasafval, containers met asbestafval, afgedankte koelkasten en diepvriezers en containers met metaalafval.

14.1.4 Met "gewoonlijk gebruik" beoogt het decreet geen vergunningsplicht voor de toevallige opslag van goederen maar vereist het een gebruik van de grond dat een zekere regelmaat vertoont en een zekere tijd moet duren alvorens een vergunning noodzakelijk is. Het misdrijf bestaat van zodra door meerdere handelingen van gebruik zonder dat daartoe de nodige vergunning verkregen werd, het gewoonlijk gebruik ontstaat, hetgeen de rechter onaantastbaar in feite beoordeelt.

Het misdrijf wordt voortgezet in de zin van artikel 146, eerste lid, 1° Stedenbouwdcreet 1999, thans artikel 6:1.1, eerste lid, 1° VCRO, en de verjaring loopt niet zolang blijvend positieve handelingen tot gebruik, zonder een tussentijdse onderbreking die tot verjaring leidt, worden gesteld. De omstandigheid dat enkel het "gewoonlijk gebruik" van een grond voor, zoals in casu, opslag van allerlei materialen, materieel of afval een voorafgaande stedenbouwkundige vergunning vereist maar niet de daarop volgende positieve daden van opslag van materialen, staat niet eraan in de weg dat door het blijvend stellen van deze positieve daden zonder voorafgaande vergunning het misdrijf wordt voortgezet.

Het middel van de opposant dat het permanent dan wel gewoonlijk gebruiken geen constitutief deel uitmaakt van het misdrijf "gewoonlijk gebruik" omdat het slechts de toestand is die volgt op het misdrijf "gewoonlijk gebruik" dat zich op een bepaald ogenblik voordoet en dus van een voortzetten geen sprake is, berust op een verkeerde rechtsopvatting.

14.1.5 Uit de ook samen genomen lezing van de voormelde processen-verbaal en de vaststelling op 2 december 2005 (stuk 7b strafdossier), staat niet met redelijke zekerheid vast dat het terrein tot en met 10 oktober 2005 kennelijk verder onvergund gewoonlijk werd gebruikt, aangelegd of ingericht vóór de opslag van de zaken vermeld in de telastlegging C; nu niet blijkt welke positieve handelingen tot gebruik in de periode van 19 januari 2005 tot en met 10 oktober 2005 werden gesteld. Dit kan evenmin wat de opposant betreft worden afgeleid uit de vaststellingen op 1 februari 2008, aangezien deze na 10 oktober 2005 geen gedelegeerd bestuurder meer was van de

Er moet worden besloten dat te last van de opposant niet bewezen is dat het bevel tot staking met betrekking tot die handelingen niet werd nageleefd.

De opposant moet worden ontslagen van rechtsvervolging voor het misdrijf van de telastlegging C voor de periode van 19 januari 2005 tot en met 10 oktober 2005.

14.2 Wat betreft de inbreuken op de milieureglementering (telastlegging D).

14.2.1 De beschikte niet over een milieuvergunning voor de exploitatie van een inrichting voor de opslag van de afvalstoffen en de breekinstallatie vermeld in de telastlegging D.

14.2.2 De telastlegging D is op grond van de vaststellingen op 22 november 2002 en 19 januari 2005 en de foto's op die data genomen (zie het bundel bij de conclusie van de eiser in herstel voor de eerste rechter) voor de opposant bewezen wat betreft de periode van 26 november 2002 tot en met 10 oktober 2005, aangezien hij in die periode als gedelegeerd bestuurder optrad voor de dochter enkel wat betreft de inrichtingen die behoren tot de rubrieken 2.2.1.c), 2°, 2.2.2.a), 2° en 30.1.b). De niet vergunde opslag van asbest en van aardgas werd kennelijk pas vastgesteld in 2008, dit is nadat de opposant reeds lang als gedelegeerd bestuurder was afgetreden.

14.3. Wat betreft de inbreuken op de afvalstoffenreglementering (telastleggingen E en F).

14.3.1 De feiten van de telastleggingen E en F zijn op grond van de gegevens van het strafdossier, inzonderheid de vaststellingen van de politie en van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteurs, en de foto's bewezen, behoudens wat betreft de containers met asbestafval en de lege tanks.

14.3.2 De feiten van de telastleggingen E en F zijn verwijtbaar en toerekenbaar aan de opposant. Hij liet na de afvalstoffen te verwijderen die op het terrein werden opgeslagen in de periode dat hij voor de optrad. Deze verplichting verdween niet door het ontslag van de opposant als gedelegeerd bestuurder van de dochter. Het nalaten van het verwijderen van afvalstoffen is een voortdurend misdrijf dat pas een einde kent wanneer aan de wederrechtelijke handeling een einde is gesteld, nl. wanneer het afval is verwijderd.

De opposant liet ook na alle maatregelen te nemen die redelijkerwijs konden gevraagd worden om de risico's voor de mens en het leefmilieu te beperken door de opslag van de grote hoeveelheid afval op het terrein in open lucht op niet verharde bodem en zonder afdekking.

14.4. De opposant handelde wel degelijk wetens en willens, dit is buiten elke dwang en met kennis van zaken. Bijzonder opzet is voor de misdrijven van de telastleggingen D, E en F niet vereist. Een schulditsluitings- of rechtvaardigingsgrond is niet enigszins aannemelijk gemaakt.

Cumulatie in de vervolging en veroordeling van de rechtspersoon en de natuurlijke persoon is mogelijk (art. 5 Sw.).

15.1. De bewezen feiten van de telastleggingen D, E en F, telkens in de mate zoals hiervoor geoordeeld, zijn voor de opposant de uitvoering van eenzelfde misdadig opzet en maken aldus slechts één misdrijf uit waarvoor aan de opposant slechts één straf dient te worden opgelegd, nl. deze die voorzien is voor het misdrijf waarop de zwaarste straf is gesteld, nl. de telastleggingen E en F.

Nu de strafmaat ten tijde van de feiten verschilt van de strafmaat die op datum van dit arrest van toepassing is, moet in toepassing van artikel 2

Strafwetboek de minst zware straf worden toegepast, nl. de straf van toepassing op datum van het arrest.

15.2.1 De opposant is van mening dat de redelijke termijn in strafzaken is overschreden. Hij stelt dat hij niet meer kan worden gestraft, en ondergeschikt vraagt hij dat enkel een eenvoudige schuldigverklaring wordt uitgesproken.

15.2.2 Het opsporingsonderzoek ving aan in november 2002 en werd pas afgerond in 2008. Voor deze lange duur is geen redelijke verantwoording. De feiten waren immers niet bijzonder complex en er vonden slechts zeer sporadisch vaststellingen plaats. De opposant diende zelfs nog opnieuw te worden verhoord nadat de zaak bij de eerste rechter was aanhankelijk gemaakt.

De langdurige behandeling van de zaak voor de eerste rechter is aan de opposant te wijten. Hij vroeg immers verschillende keren uitstel, waarop werd ingegaan. Daardoor moest de zaak ook worden uitgesteld om het openbaar ministerie toe te laten zijn vordering te preciseren rekening gehouden met de in 2009 gewijzigde regelgeving inzake stedenbouw en milieu inbreuken.

15.2.3 Door de abnormaal lange duur van het opsporingsonderzoek heeft de behandeling van de zaak buitensporige vertraging opgelopen; waardoor art. 14.3, aanvang en C van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, opgemaakt te New York op 19 december 1966 (B.S., 6 juli 1983) is geschonden en de redelijke termijn, bedoeld in art. 6.1 EVRM is overschreden.

Deze verdragsbepalingen geven niet aan welke gevolgen het hof dient te verbinden aan deze vaststelling. Zij betekenen niet dat het openbaar ministerie niet meer mocht overgaan tot dagvaarding van de opposant voor het hof om uitspraak te horen doen over het hoger beroep van het openbaar ministerie tegen het vonnis van 10 november 2010, noch dat nu de opposant in de gegeven omstandigheden toch voor het hof werd gedagvaard hij zou dienen te worden vrijgesproken.

Krachtens art. 13 EVRM, heeft de opposant dan ook recht op een daadwerkelijke rechtshulp voor het hof, dat een passend rechtsherstel moet bieden.

Geen enkele verdragsrechtelijke of wettelijke bepaling stelt dat overschrijding van de redelijke termijn bedoeld in art. 6.1 EVRM de niet-ontvankelijkheid, de niet-toelaatbaarheid of het verval van de strafvordering voor gevolg heeft.

Het hof stelt vast dat door het tijdsverloop tussen de feiten en de behandeling voor de rechter, de bewijsvoering en het recht van verdediging van de opposant niet zijn aangetast. Het strafdossier bevat alle vaststellingen nodig en nuttig voor de beoordeling van het te last gelegde en de opposant heeft over al deze elementen tegenspraak kunnen voeren.

Krachtens art. 211er V.T.Sv. kan de rechter als rechtsherstel een straf onder het minimum uitspreken of zich beperken tot het eenvoudig schuldigverklaren, maar deze bepaling sluit een meer of minder vergaand rechtsherstel in dit stadium van de procedure niet uit.

De aard en de ernst van de bewezen telastleggingen, die rechtstreeks een door de Grondwet gewaarborgd grondrecht, meer bepaald de bescherming van een gezond leefmilieu, betreffen, brengen mee dat, niettegenstaande het onverantwoord lang aanslepen van de zaak, niet alleen de vaststelling van de schuld nog noodzakelijk is, maar dat tevens een bestraffing maatschappelijk volkomen verantwoord blijft.

Als passend rechtsherstel houdt het hof bij het bepalen van de strafmaat terdege in het voordeel van de opposant rekening met het te grote tijdsverloop tussen het tijdstip van de feiten en dat van de bestraffing.

15.3 Gelet op de aard en omvang van de bewezen feiten, waaruit blijkt dat de opposant het moeilijk heeft de regels inzake milieu na te leven en zich niet bekommert om de gevolgen die dergelijke feiten voor de mens en het leefmilieu mee kunnen brengen, en dat hij enkel economische en financiële belangen nastreeft, en het strafverleden van de opposant, die ten eerste al werd veroordeeld voor gelijkaardige inbreuken, en dat ten tweede meebringt dat de opposant niet meer de gunst van het uitstel kan genieten, zou het opleggen van een geldboete van € 4000 noodzakelijk zijn geweest om hem de ernst van zijn asociaal handelen te doen inzien. Daarbij wordt tevens rekening gehouden met het feit dat door zonder milieuvergunning afvalstoffen lange tijd op te slaan en deze niet te verwijderen een aanzienlijk financieel voordeel werd bekomen, waardoor diegenen die de desbetreffende regelgeving correct naleven onrechtmatige concurrentie werd aangedaan.

Als passend en meetbaar herstel vermindert het hof de geldboete zoals hierna bepaald. Deze geldboete is nog steeds verantwoord om de opposant de ernst van zijn milieugevaarlijk handelen voldoende te doen inzien en hem van recidive te doen weerhouden.

15.4 De bewezen feiten werden door de opposant gepleegd deels voor 1 maart 2004, deels vanaf 1 maart 2004, maar voor 1 januari 2012, zodat de geldboete moet worden vermeerderd met 45 opdecimen.

16.1 De bijdrage tot financiering van het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders waartoe de opposant moet worden veroordeeld dient te worden bepaald op € 25, sinds 1 januari 2012 te vermeerderen met 50 opdecimes tot € 150, ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten; deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

De vergoeding voor administratieve kosten moet worden bepaald op € 51,20 (art. 91, tweede lid, van het Algemeen Reglement op de gerechtskosten in strafzaken vastgesteld bij K.B. van 28 december 1950, zoals laatst gewijzigd bij art. 1 van het K.B. van 13 november

2012; B.S., 29 november 2012). Ook deze vergoeding heeft een eigen aard en is geen straf.

Gelet op de relatieve uitwerking van het verzet dat meebrengt dat het de rechter verboden is om de toestand van degene die het rechtsmiddel indient hoe dan ook te verzwaren vergeleken met de bij verstek gewezen beslissing, mogen de ambtshalve veroordelingen die de verplichte aanvulling van straffen zijn, evenmin als de straffen voor het eerst op verzet niet worden verhoogd. Daaruit volgt dat het hof bij het verstekarrest uitgesproken vergoeding thans dient op te leggen.

16.2 Over de kosten beslist het hof zoals hierna bepaald. De opposant moet ook worden veroordeeld tot de kosten van de procedure op verzet, nu het verstek aan zijn toedoen te wijten is.

17. Het ontslag van rechtsvervolging van de opposant voor de telastleggingen A en C brengt mee dat de herstellvordering, die noodzakelijk is gestaund op die telastleggingen, door het hof niet langer te last van de opposant kan worden ingewilligd.

18. De eis tot herstel treedt op om het algemeen belang te vrijwaren en is niet een burgerlijke partij zoals bedoeld in de artikelen 162 en 162bis Sv. De vordering van de opposant om de eis tot herstel te veroordelen tot de kosten en tot het hem betalen van een rechtsplegingsvergoeding heeft geen wettelijke grondslag en moet worden afgewezen.

19. Er zijn mogelijk nog burgerlijke belangen die ingevolge de bewezen misdrijven niet in staat van wijzen zijn, zodat de burgerlijke belangen in die mate ambtshalve moeten worden aangehouden bij toepassing van artikel 4 V.T.Sv.

OP DEZE GRONDEN

Het hof,

rechtsprekend op verzet en op tegenspraak voor de opposant en de eis tot herstel en bij verstek voor de

gelet op de artikelen hiervoor aangehaald, de artikelen aangehaald door de eerste rechter en:

- art. 2, 3, 38, 40, 50, 65, lid 1, 66, 100 Sw.,

- art. 211, 211bis en 212 Sv.,

- art. 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

verklaart het verzet voor zover gericht tegen de en tegen het ontslag van rechtsvervolging van de opposant voor de telastlegging A en voor de telastleggingen C en D in zover deze betrekking hebben op de periode van 11 oktober 2005 tot 5 juni 2008 niet ontvankelijk,

verklaart het verzet voor het overige ontvankelijk,

houdt het verstekarrest van het hof van 7 december 2012 voor de opposant onbestaande, behoudens waar het de opposant ontslaat van rechtsvervolging voor de telastlegging A en voor de telastleggingen C en D in zover deze betrekking hebben op de periode van 11 oktober 2005 tot 5 juni 2008,

verklaart het beroep van het openbaar ministerie tegen de opposant ontvankelijk en er ten gronde over beslissend met eenparige stemmen:

wijzig het vonnis, van 10 november 2010, in de mate thans nog bestreden, als volg

nummert de telastleggingen zoals vermeld in het bestreden vonnis,

ontslaat de opposant van rechtsvervolging zonder kosten:

- voor de telastlegging C voor de periode van 19 januari 2005 tot en met 10 oktober 2005,
- voor de telastlegging D in zover deze betrekking heeft op het exploiteren zonder voorafgaande milieuvergunning van de inrichtingen van de rubrieken 2.2.1.e), 2° en 16.9.a); 1°;
- voor de telastleggingen E en F in zover deze betrekking hebben op de containers met asbestafval en de lege tanks;

veroordeelt voor de bewezen feiten van de telastleggingen D, nl. exploitatie zonder voorafgaande milieuvergunning van de inrichtingen van de rubrieken 2.2.1.c), 2°, 2.2.2.a), 2° en 30.1.b) in de periode van 26 november 2002 tot en met 10 oktober 2005, E en F, wat betreft een grote hoeveelheid inerte afvalstoffen (steenpuin), allerlei bouwafval, metaalafval, afvalbanden, houtafval, containers met glasafval, afgedankte koelkasten en diepvriezers en containers met metaalafval, samen tot een geldboete van € 3000, verhoogd met 45 opdecimen tot €16500; of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden,

veroordeelt tot betaling van een bijdrage tot financiering van het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van € 25, te vermeerderen met 50 opdecimes tot € 150,

veroordeelt tot betaling van een vergoeding voor vaste kosten van € 50,

veroordeelt hoofdelijk met de tot de kosten gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, begroot in eerste aanleg op € 150,91 en in beroep begroot tot het verstekarrest op € 197,82; vaststellend dat al deze kosten ondeelbaar werden veroorzaakt door de bewezen misdrijven die aan de opposant en de oorspronkelijke tweede beklagde gemeen zijn,

veroordeelt tot de kosten van de procedure op verzet, daarn begrepen de kosten van het verstekarrest en de betekening ervan, begroot op € 111,17, het verstek aan de opposant te

HOE VAN BEROEP GENT, Bende kamer, VZ 3/13 (not 1169/10)

wijten zijnde, en deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijnde door de
bewezen misdrijven,
wijst de vordering van tot betalen van de kosten en
van een rechtsplegingsvergoeding door de eiser tot herstel af,

wijst de herstellvordering af als ongegrond;

houdt de burgerlijke belangen wat betreft de bewezen misdrijven
ambtshalve aan.

HOF VAN BEROEP GENT, tiende kamer, YZ 3/13 (not 1169/10)

Kosten eerste aanleg: € 150,91

Kosten beroep:

Afschrift vonnis: € 59,85
Afschriften akten hb: € 2,85
Opstelrecht ber. bekl.: € 7
Dagvaarding: € 117,14

€ 179,84

+ 10 % : € 17,98

Totaal: € 197,82

Kosten verzet:

Betekening: € 76,07
Registr. Verzet: € 25,00

€ 101,07

+ 10%: € 10,11

€ 111,17

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit kamervoorzitter als voorzitter, en de raadsheren en en in openbare terechtzitting van 1 maart 2013 uitgesproken door voorzitter in aanwezigheid van substituut-procureur-generaal, met bijstand van griffier